Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

tu falsa n̄ cta fallens. si au fide impetrat immat̄
cta credtas ucras. A Iá intelligo multu int̄
cc̄ int̄ illa q̄ dicim̄. & illa q̄b: dicam̄ aliquid.
quare ia adsentior: H ā hoc solo tuocabar
q̄d q̄d falsu dicim̄ n̄ recte dici n̄ habeat ue
ri alicui imitationē. q̄s enī lapide falsu ar
gentu cc̄ dicēs. n̄ iure ridear. tam si q̄s quā la
pide argentu cc̄ dicat. dicim falsu cū dice
re. i. falsā. pferre sententiā. Stagnu aut l'
plubu n̄ absurde ut opinor falsu argentu
uocam. q̄d id re ipsa uelut immat̄ neq; ex eo
falsa ē nra sententia. s. illud ipsu de q̄ enunti
at̄. R. Bene intelligis. s. illud uide utrū & ar
gentu falsi plubi nomine ē gruent appella
ri possim. A Non m̄ placet. R. Quo tra A Hescio
n̄ illud uideo uchement ē tra uoluntat̄ mea
dici. R. Hu forte ppter q̄d argentu mediuse.
& q̄si int̄ tum dia ē dr: plubi au q̄d a uelud
honor ē si falsu argentu uocet. A Prorsus ex
plicasti q̄d uolebam. & ido credo iure infames
intestabiles q; haberi. q̄ muliebri habitu se os